

Nagys. Szabó András ig. urnak
Kossuth-utca

Y Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi ujság

Előfizetési árak:
Égész évre 100 leu, félre 50 leu, negyedévre 25 leu.
Egyes szám ára 2 leu.

Felolós szerkesztő:
TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.
Telefonszám: 34.
Megjelenik minden vasárnap.

A nagygyűlés

és elnökválasztás idejének közeledésével a Magyar Párt választandó új elnökének személye, s ami ezzel szorosban kapcsolatos: követendő új irányának megállapítása mind általánosabb és mind szélesebb körű érdeklődést kelti fel Erdély magyarságának. A már nagyon sok helyről s igen különböző csoportok, egyéniségek részéről megnyilvánult vélekedések szinte egyöntetűen Bernády György nevének hangoztatásában egyeztek meg, mint aki széleskörű látása, nagy tapasztaltsága s politikai érzékének erős gyakorlatiassága folytán a legalkalmasabb lenne, hogy mint új elnök az itteni magyarság sokat hányódott sorsát határozott célkitűzéssel és biztos kézzel szebb jövő felé irányítsa.

Viszont a párt intéző bizottsága egy Marosvásárhelyen tartott gyűlésében nemrég azt határozta, hogy a nagygyűlésnek egy kilenc tagú direktorium felállítását fogja javasolni, amit azonban a későbbi sajtónyilatkozatok — Bernády nevének újabb s szinte egyértelmű hangoztatásával — egyáltalán nem fogadtak köz helyesléssel, sőt többen maguk a direktoriumi tagságra kiszemeltek közül is ellene vélekedtek. E megnyilatkozások szerint, egy, több tagú volta miatt, rendszerint nehézkesen mozgó direktorium különösen alkalmatlan volna a mai időkben, amikor az általános helyzet s a minduntalan következhető váratlan fordulatok éppen a gyors tájékozódást, erélyt és egységes intézkedést követelhetik meg. Az intéző bizottsági tagok közül azóta egy-ketten megszólalva, gyűlésük ismeretes határozatát védik s az ellenvéleményekkel szemben a pártfegyelem szentségére hivatkoznak s publikáltatni kívánják, hogy határozatukat — 2 szavazat kivételével — egységesen alkották meg.

A mi nézetünk szerint, a pártfegyelemre való hivatkozás — a vélemények szabad megnyilvánulásával szemben — kissé még korai, hiszen a nagygyűlés maga még csak ezután fogja minden hű párttagra kötelező határozatait megalkotni s ennek ellenében nem túlságosan fontos az sem, hogy a direktoriumot az intéző bizottságnak hány tagja akarja, hiszen könnyen meglehet, hogy a magyarság egyetemében uralkodóvá váló állásfoglalást a bizottság ezuttal nem híven fejezte ki. Az igazán fontos pedig éppen csak az, hogy a magyarság a maga összességének hangját a lehető legpontosabban megtalálja, közös nevezőjét keresse meg az eddig nem egyezzer szétvált mutató elemeknek, jogos létezőknek. Fontos ez, nem annyira azért, hogy a mai kormányzat által esetleg ezután is hangoztatható ilyen irányú kívánalmaknak megfelelhessünk, a kifogásokat le-szerelhessek, hanem azért, mert a magunk élethez való joga, élni akarása, egy reális és haladni tudó politikát végre feltétlenül megkövetel! (T. L.)

A III. kath. nagygyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Az agg Simeonnak, amikor először pillantotta meg az édes Üdvözítőt, akkora öröme, olyan nagy boldogsága volt, hogy elragadtatásban felkiáltott: Urám, most bocsátsd el a te szolgádat. Ez a simeoni öröm, ez a simeoni elragadtatás járta át mindazoknak a szívét, akik október 25. és 26. napjain az Aradon rendezett III. kath. nagygyűlésen résztvettek.

Ennél a nagygyűlésnél imponálóbb, lélekemelőbb megmozdulása még ez ideig nem volt az új Romániának. Moldvától, Munteniától, a székely bércektől elkezdve Szatmárig és a Bánság legszélsőbb vidékéig egy gondolat hajtotta, üzte, tüzesítette a lelkeket, hogy résztvegyenek a katolicizmusnak eme gyönyörű mánifesztációján. A püspökök, főpapok, az alsóbb papság, a világ vezető férfiak és a híveknek akkora serege özönlött a vértanuk megszentelte földre, hogy ötezerre lehetett tenni csak azok számát, akik messze földről zarandokoltak Arad városába, hogy ne csak részesei legyenek a példátlan vendégszeretnek, hanem meghallgassák azokat az igéket, amelyek egy millió katolikust fáznek össze szent közönségben, a felebaráti szeretetben, a hitvallásos intézmények áldozatos felkarolásában.

Gyönyörű két nap volt a mult szombaton és vasárnap. Olyan gyönyörű két nap, amelyet soha sem fog elfelejteni, aki azokon részt vett. Kezdődött a Szent lélek segítségül hívásával, a minoriták korinthusi oszlopos, szépen díszített, villanyfényben uszó templomában, folytatódott a gyönyörű, ötezer embert kényelmesen befogadó kulturpalotában, ahol az Erd. Róm. Kath. Népszövetség évi közgyűlését tartotta. Festő ecsetére való kép volt, amikor a püspöki kar, a főpapság az emelvény egyik oldalán, az államkormány és a hatóság képviselői a másik oldalán és a Népszövetség vezetősége a közepén elhelyezkedik és a termet zsufolásig megtöltött közönség feszült figyelemmel várja a történelmi eseményeket. A püspöki kar és az államkormány képviselőjének üdvözlésével kezdődik a közgyűlés. Az üdvözlésre először Jonescu Péter dr., Lepadatu miniszter államtitkára válaszol, hangsúlyozva, hogy a kormány sem nyelvének használatában, sem vallásának gyakorlatában nem akarja korlátozni a kisebbségeket. A püspöki kar nevében Majláth püspök mond köszönetet az üdvözlésért. Majd Gyárfás Elemér dr., elnök mondja el nagyhatású megnyitó beszédét, melynek végén indítványozza a pápa és a király üdvözlését. Ezután Zombory László dr. számol be a Népszövetség évi működéséről, különösen is kiemelve az Udvarhelymegyében elért eredményeket. A régi tisztikarnak újból való megválasztása után, P. Trefán Leonárd, volt ferenczrendi tartományfőnök mondott frenetikus hatású ünnepi beszédet,

kiemelve a Népszövetség magasztos célját és elítélve a gáncsoskodókat.

Délután a hitbuzgalmi és szociális szakosztályok gyűléseztek, sok üdvös eszmét beszélve meg. A szociális szakosztály gyűlésén tartotta meg Biró Lajos ker. titkár. „A népszövetségi ifjúsági körök jelentősége” című, nagy figyelemmel hallgatott és köztetszést kiváltó előadását. Este nagyszabású hangversennyel fejeződött be a szombati nap.

Vasárnap délelőtt püspöki nagy mise, majd pedig diszgyűlés a kulturpalotában. Elsőnek Monay Ferenc minorita rendtartományi főnök mondotta el nagyhatású beszédét ezen a címen: Mi nekünk a pápa? Utána Schill József dr. aradi egyházközségi gondnok tartotta meg magas színvonalú előadását, a kath. áldozatkésztségről és kath. öntudatról, aminek a hitvallásos intézmények támogatásában és fenn-tartásában kell megnyilvánulnia. Gyárfás Elemér dr. Szentéleink címen az erdélyi státusról, templomainkról és iskoláinkról beszélt, amelyekhez minden hívőnek törhetetlenül kell ragaszkodnia. Végül Majláth püspök intézett hatalmas szöveget a jelenlévő államtitkárhoz, kérve, hogy engedjék a választ szabadon gyakorolni, az intézeteket háborítatlanul működni és az elvett szebeni Terézvárházat visszaadni. Majláth püspök szavait a közönség zajos helyeslése kísérte. A kath. nagygyűlést vasárnap este eucharisztikus körmenet fejezte be, amelyben tizenötezer ember vett részt.

A kath. nagygyűlésen felvetett és megbeszélte eszmék az ott jelen voltak révén bizonyára elterjednek az egész országban, megtermékenyítik a hívők szívét és áldozatra sarkalják a hitvallásos intézmények iránt, a melyek ellen annyi hamis próféta áskálódik. Vajha úgy lenne!

A kath. nagygyűlésen városunkból és vármegyénkbeli a következők vettek részt: Pál István pápai prelátus, Biró Lajos főgimn. tanár, Mihály Jánosné, Szabó Antal, Fuchs Gusztáv esperes, Takó Albert, Gegő Simon, Kalkus Ferenc, Fülöp János, Kovács Gergely plebánosok, Szalló Imre, Ürmösi Árpád, Sándor Dénes tanítók, Sebők Bálint kereskedő és a küllői keményfalvi tagozatnak tíz képviselője.

Jelentkezett Péter Lajos gyilkosa.

— Vallomása szerint bűntársas is volt cselekedeténél. —

Néhány héttel ezelőtt irtunk arról a nagy kegyetlenséggel végrehajtott gyilkosságról, melynek áldozatát a 60 éves öreg Péter Lajos napzamos cigányt — egy gyerek felfedezése nyomán — egy Kiskede batárában levő mezei kutban találtak meg. Ugyanakkor ismertettük az eset kiderített részleteit is, jelezve, hogy a bíróság nagy eréllyel nyomoz a tettes kézrekerítésére érdekében.

A mult napokban, az ügy dőlte

fordulathoz ért, az eddig is tettesnek tudott: Ráduly Dénes (gyuricza) 21 éves siménfalvi cigány, a büntetés elől való bujkálásba belefáradva, s talán lelkiismeretfurdalásaitól is üldözötve, hazatért és illetékes helyen jelentkezve, beismerő vallomást tett. A meglepő vallomásában (a mely különben a gyilkosság lefolyását nagyjában az ismeretetésnek megfelelően beszéli el) az, hogy Ráduly Dénes tettestársat is nevezett meg, a kire vonatkozólag a nyomozásnak az ügy első stádiumában hiányoztak az adatai. Vallomása folytán, megnevezett tettestársa: Bokor Jánosné Rupa Juliánna, 29 éves, rugonfalvi cigányasszony is ma már vizsgálati fogságban van, bár még egyelőre makacsel bizonykodik ártatlansága mellett. Bokor Jánosnének különben a meggyilkolt öreg cigány a nagybátyja volt.

Ráduly Dénes saját vallomása szerint, ő, ki azelőtt Botfaluban dolgozott a cukorgyárban, közvetlenül a tett előtt éppen az asszonynál találkozott a Kiskedébe igyekvő Péterrel, ki azelőtt napzamos munkával szerzett össze nagyobb pénzösszeget. Az öreg hívta őket a korcsmába pálinkázni, saját költségére. A rugonfalvi korcsmában, hol már két vendég volt, ők az öreggel ketten azok asztalához telepedtek, fél liter pálinka mellé, az asszony 2 deci bort kérve, a szomszéd asztalhoz ült.

Közben Ráduly kiment az udvarra, a hová követte őt az asszony is, ki rokona a legénynek is. Itt Bokor Jánosné, a Ráduly előadása szerint, őt minden áron az öreg meggyilkolására akarta rábeszélni, olyanformán, hogy az öreg pénze az asszonyé legyen, új csizmája és kalapja pedig a fiatal cigányé. Ő azonban ekkor még határozottan vonakodott a gyilkosságtól. Visszatértek az ivóba, ahol az öreg cigány még fél liter pálinkát rendelt. Ráduly, majd utána az asszony ennek fogyasztása közben is kimentek, s az asszony ismét hozzáfogott terve elfogadtatásához. Azt javasolta, hogy ő előremegy, s a kiskedei határkútnál várja fogja a legény és az öreg érkezését, s ott majd az öreggel el fognak banni. Az asszony — a megegyezés után — már nem is ment a korcsmába vissza, hanem csakugyan előrement.

Péter és Ráduly Dénes, miután a pálinkát teljesen elfogyasztották és az öreg kiskedei rokonsága részére még 2 deci szeszt is vett ajándékba, csakhamar szintén utnak indultak. Ráduly, az öreg botjára felakasztva, annak csizmáit vitte. A kuthoz érve, az asszony már várta őket. Megpihentek, beszélgettek, végre mintegy félóra múlva az asszony a szemével intett (ez volt a jel a tett végrehajtására). Ráduly szerint, ekkor ő egy nagy követ ragadott fel, mellyel az öreg nagy erővel fejbe vágta, úgy hogy ez összeesett. Ekkor az asszony — a Ráduly vallomása szerint — rögtön az öregre rohant, s bár ez még élt, a pénzét magához vette. Ezután mind-

aketten megfogták, s az öreg Pétert a vízzel földszintig levő kutba dobták. Minthogy pedig az áldozat a kut szélén megkapaszkodni igyekezett, az asszony a bottal addig ütötte a fejét és a két kezét, a míg az végre a kutba belemerült. A legéay azután még hazament Siméfalvára, majd tisztát váltva Rugonfalvára ment, s az asszonytól aludt.

Másnap, előbb Keresztúron a szombati hetivásáron is megfordulván, elutazott, s megint a cukorgyárban vállalt munkát. Később Brassóban kőművesek mellett is dolgozott, de sehol sem volt maradása, s a megindított nyomozás híre is nyugtalanította. Végre hazajött s a siméfalvi csendőrségen jelentkezett, hol letartóztatták, s a helybeli fogházba szállították. Az ő valamására történt a Bokor Jánosné letartóztatása is, mivel azóta, a nyomozást nagy gyakoriattal és eréllyel folytató Szabó Geza dr. vizsgálóbíró Ráduity ismételtelen szembesitette. Az asszony ennek dacára még makacsul tagad, bár a Ráduity vallomása s az egyéb nyomozási adatok alapján, az eset részletei, a fentiek szerint, általában tisztázottaknak látszanak. Mind a kettő ellen gyilkosság és rablás büntette miatt készült vádirat, s a vizsgálóbíró vizsgálati fogságban tartásukat is elrendelte.

Emlékezés Fülöp Áronra.

Sírjának megkoszoruzása alkalmával október 22-ikén Biró Sándor koll. tanár által mondott emlékezésed.

Eljöttünk, hogy tisztességet tegyünk az utolsó hegedősnek, akinek ifju lelke ezen a földön a székely bércek tündéréivel játszott, aki szép regéket mondott Attila fiáról, régi dicsőségről, egy nagyrahitott nép szomorú sorsáról.

Négy éve annak, hogy eltakarta porhüvelyét az anyaföld... Négy néhez esztendő... Mennyi drága kincsünket temettük el azóta, mennyi sziv tört össze, mennyi fényes csillag aludt ki, de mégis megmaradt egy, egyetlen sugar sötét éjszakánkban: az emlékezés, a kegyelet. Jövője csak annak a népnek van, amely a multat meg tudja becsülni.

Kedves ifjak, akik a muzsákkal szerettek társalogni, hintetek virágot ez egyszerű sirra, mert költő alusza itt örök álmát. A költőt koszoru illeti. Én nem érzem magam hivatva méltatni a költőt, de idézem a Kisfaludy Társaság évkönyvét, ahol illetékes ajkáról hangzottak e szavak: „Emlékezzünk meg Fülöp Áronról, az Erdélyi-bércek hűségese fiáról, aki büszke székely álmaiban a nagy hún őseket, az Attila fiait látta és sejtelmes ködbe vesző alakjaikat azon az uton igyekezett megközelíteni, amelyen előtte, ragyogó napként az Arany János költészetét járt. Nagy mesterének hű és nem is éppen méltatlan tanítványaként dolgozott s ha szülőföldjét a balsors elszakította is a magyar hazától, az el-téphetetlenül egységes magyar érzés-és gondolatvilág mindig őrizni fogja emlékét.”

Én úgy érzem, hogy Fülöp Áron költészetének nem csak zengzetes nyelve méltó Aranyhoz, de méltó költészetének erkölcsi tisztasága is.

Költő volt. A költőt bódolat illeti, mert a költő király, akinek trónusát meg nem ingatják az idő változásai, koronája porba nem hull soha, mert ő lelke hatalmával lelkeken uralkodik. Homerosz trónusa állani fog népek millióinak lelkében akkor is, amikor a faraók pyramisa felett száraz avert kerget a szél. A költő a lelkek királya, életre hív és életet nyer, teremt és a teremtés dicsőségében osztozik.

Hintetek virágot, mert ez egyszerű sir slatt egy magyar költő pihen. Vannak költők, akik magyarul írnak, de nem magyarok; magyar nyelven beszélnek, de idegenek. Fülöp Áronnak a lelke volt magyar. (Az az igaz magyar költő, aki a magyar nép őstelevényéből nő ki, abból meríti

ihletét s a magyar nép dicsőségéért égeti el lelkét.)

Ha csak költő lett volna, akkor is megérdemelné, hogy virágot tegyünk sírjára, mert ő is virággal hintük be utunkat, égi fényt varázsolnak földünkre.

Ha csak magyar költő lett volna, akkor is megérdemelné, hogy kegyelettel adózzunk emlékének, mert végig álmolta minden magyar lélek legéde sebb álmát, mert édesebb tette édes anyanyelvünket.

Fülöp Áron nem csak költő, nem csak magyar költő, nekünk enaél több, a székely nép fia, bércek hazánk szülőlte, öreg kollégiumunk neveltje. Éle tében sem tudott e földtől soha elszakadni; mint a madár fészkebe, megpiheni ide haza-haza járt. Nem tudta feledni ezeket a sas szülő bérceket; nem tudta feledni a székely erdők titkos susogását, melyek annyi szépet meséltek neki rég letűnt időről, régi idők csodás hőseiről. Ebben a földben obajította alanni örök álmát, hogy sir halmával is drágábbá tegye nekünk ezt a balsors-tépte, dicsőség-koszoruzta édes-bús földet.

Fülöp Áron nevét tavu'ni fogja a magyar ifjuság, Fülöp Áron nevét há-lás kegyelettel kell, hogy őrizze az udvarhelyi kollégium ifjusága. Ez az iskola növelte meg lelkének szárnyait és erre az iskolára hagyta örökségül szellemi és anyagi javait. A Fülöp szobában elhelyezett szép könyvtára s az 50,000 leus Fülöp alapítvány őrzik emlékét az örökkévalóság számára. Ez volt az ő vágya s fennkölt gondolkodású özvegye sietett valóra váltani költő férje utolsó, a régiekhez méltó álmát. A költő visszaálmodta a multat, amikor a kis harisnyás székely fiút kebelére ölelte szeretettel gondozta az „alma mater“ s azt akarta, hogy az egyszerű nép gyermekeinek megnyílják az ut a tanulásra előhaladásra. Azt akarta, hogy minél több székely gyerek kibontsa szárnyait s az itt szunyadó romlatlan őserő felfrissítse, meggazdagítsa a nemzet életét.

Az áldozat mindig szép és dicsérendő, de ha valaki ma vagyonának felét teszi az iskola oltárára, az isteni kijelentés, üdv-evangélium, amelyet a házak tetejéről kell hirdetni. Iskolánkban van ma egyedül a mi életünk; iskoláinknak pedig ma egyedüli támasza a közönség áldozatkészsége. Régen a hadizsákmányból iskolát építettek, ma az iskolák vagyona hadizsákmányává lett. Minél sötétebb a kor, amelyben élünk, annál inkább emeljük magasra az emlékezet és a kegyelet fáklyáját, hogy a Fülöp Áronok lelkei térjenek vissza közénk. Ha az élők alusznak, ha az élők karjai megszibadtak, hátha a halottak megbrednek, hátha áldozatos kezük ismét megmozdul, hogy szellemkarjaikkal megtartsák nemzetét életünk ingadozó pilléreit.

Nagy szellemek, idézzünk álmaitokból, jöjjetek, járjatok táborot körülöt-tük, gyujtsatok fényt, ragadjátok magasra lelkünket s szabadságotok meg a kárhozat torkából.

Kegyelet-ültette virágok! sokasod-jatok s hintsetek be kopárrá vált életünk mezejét. És te romlatlan szivektől megkoszoruzott sir! légy zarándok-helye a magyar ifjuságnak, taníts hinni, magasan járni, áldozatos életet élni, Istenért, hazáért, dicsó multhoz méltó sebb jövővérd.

Utolsó hegedős, szép álmaidat lopd bele a székely bércek fiainak lelkébe s élj ott nemzedékről nemzedékre, míg e földön egy szépért bevult magyar sziv dobog — in aeternum!

Őszi szó.

... Hervadt levelek hullnak,
S a Nyomor könnyeket hullat —
Óh mire vár?
Könnyből örülni, könnyet törülni
Sem lehet már.

A leégett testvér s az iskolás gyermek
A Nincsenben versenyre kelnek,
Fagyos a föld!
Fogytán már a kenyér és vele a remény
A szigorú télfagy előtt.

... Hervadt levelek hullnak,
S a Nyomor könnyeket hullat;
Óh Iráalom,
Ne zárd még szived el, hints reménységet el
E bús avaron!

Zetelaki,

HIREK.

Október 31.

Halottak napja.

A bronz színű erdő hullatja levelet, melyet az őszi szél kerget tovább. Zizegésük oly fájdalmas, oly kesergő, s az ember lelkében valami fájó érzést keltenek: emlékeztetnek az elmúlásra. Oly szép az etédi temető fenyőkoszorujával! A korhadt fakeresztek tömegéből kimagaslik egy-egy márvány sírkő, vagy a firtosi porfirból avagy trachitból kifaragott emlék oszlop. A klárisok fehér gyöngye, a pelargóniák pros virága oly szépen simul össze a fenyőgallyal — s ebben a lankás domboldalon elterülő kertben az a gondolat foglalkoztat, hogy ez a kert, az igazi egyenlőség kertje, mert itt gazdag és szegény, ur és koldus egyaránt nyugalmat talál. Ha úgy a föld felszínén nézünk végig, nem éppen látom az igazi egyenlőséget, mert az egyiknek márvány, a másiknak kő, a harmadiknak fakereszt a jelvénye, de megnyugtat az a tudat, hogy lent mégis csak egyenlőség van, mert mindannyia por és hamu.

Gondolatom tovább fűzőm s valami azt mondja nekem: Nem igaz! Ott sincs egyenlőség, a sirban! Járók a sirhantok között, s feltűnik egy régi, jó ember neve az örökkévaló közül kiemelkedő kövön s eszembe jut, hogy ennek az embernek élete szenvedés, nyomor, betegség volt. Csak az embernek jó szíve, az irgalmasság cselekedeteinek vele szemben való gyakorlása enyhítette fájdalmát, szenvedését, a hit, az imádság volt mindane, lelkében a Krisztus honolt — ez az ember most elvette a földi szenvedés jutalmát — az örökkévalóság koronáját.

Tovább megyek. Ismét feltűnik egy név. Személyesen ismertem tulajdonosát. Nem esett el egészen, nem felejtette el, hogy ki a mindezek Ura, a sok világi öröm, gyönyör és jó között, s mert az Ur nem akarja a bünsös halálát, hanem azt, hogy éljen, nem hagyja elveszni. Azért ez a lélek is élni fog az örökkévalóság hazájában.

Ismét tovább megyek a feldiszlített sirhantok között, s előttem egy hatalmas oszlop áll. A ráirt név tulajdonosáról azt beszélnek az öregek, hogy a mikor — ezelőtt sok évtizeddel — elhagyta a földi életet, a pap azt prédikálta volna felelte:

„Kinek tetszik, sirasson meg,
A természet nyugtasson meg.”

Elgondolom ezavakból, hogy ha az Ur igénytelen szolgálja így küldötte el eltévedt juhát az örök pihenőre — nem a legkellemebb helyzetben lehet a tulvilági létben.

Meghalunk s vége mindennek! Így gondolkozunk sokan s azért jót, nemeset sokan nem cselekeznek. A nagy vagyon, hírnév, rang ott van egy maroknyi porban, mely érdemeket nem szerez, de a becsületes, keresztény, józan erkölcsös élet, az erények gyakorlása szereznek egy örök életet a mi számunkra.

A mikor a zizegő falevél fájdalmas panaszt hallom, a legnagyobb iskola: a temető tanít meg arra, hogy igazi boldogságunkat csak úgy érhetjük el és úgy leszünk a sirban is egyenlők, ha a legtökéletesebb Ideál megközelítésére törekszünk, aki Ideálja nemcsak a földünknek, hanem gazdagnak, tudósnak, bölcsnek egyaránt.

Akkor lesz egyenlőség a földön, akkor alakul ki a szivekben az Isten országa, s fog élni egy lélekben igazán emelkedett nép, melynek királya lesz a mi Urunk Jézus Krisztus „ki régi, mint az igazság, de modern, mint az élet.”

(Atid Etéd.) Bálint Zoltán

A Magyar Párt Elnöksége

— egy hozzák is megküldött kommunikációban — szükségesnek tartja annak hivatalos megállapítását, hogy az október 18-án Marosvásárhelyt tartott Intéző Bizottsági gyűlésben a direktorium felállítása 16 szavazattal fogadtatott el s csak 2 szavazat volt ellene.

Eljegyzés. Schubert Anuska és Hermann Gusztáv jegyesek, Odorheiu — Székelyudvarhely, 1924 okt. 26.

Halálozás. Verestói Istváné Desztig Teréz 32 éves korában, október hó 26-ikán, városunkban elhalt. Hosszas szenvedéseit türelemmel viselte, s a legutóbbi időkhig példája lehetett volna a munkás, szerény, hozzátartozóiért önfeláldozásra is képes házas asszonyoknak. Nagy részvét mellett temették, széleskörű, tekintélyes rokonság gyászolja.

Hangversenyhír. A Zakariásné Deák Lenke zongoraművésznő hangversenye, melyet a zetelaki tűzkárosultak segélyezésére rendez a helybeli Jótékony Nőegylet, az eredeti tervtől eltérően, csak november 15-én (szombaton) lesz megtartva a ref. kollégium imatermében. A hangversenyre vonatkozó részletek lapunk jövő számában.

Lombpergető ősszel, sárguló falevelek hullásakor minden évben elérkezik az a nap, amikor az élők benépesítik a temetőket, hogy kegyelettel emlékezzenek meg egykori elhunyt kedveseikről. Szép a kegyeletnek különöségeiben (koszorúkban, világításban) való megnyilvánulása is, de igen szépen szolgálunk a kegyeletet azzal is, ha koszoru és világítás megváltása címén alapítványokat tennék elhunyt kedveseink emlékére a hitvallásos ősi intézményeknél. A plebániái hivataltól vett értesítés szerint a róm. kath. temetőben a halottakról való megemlékezés november 1-én (szombaton) délután 3 órakor lesz, amikor Lázló Ignác, a jeles egyházi szónok fog alkalmi beszédet mondani. A halottakért való gyászmisét a közbeeső vasárnap és szentségimádás miatt november 3-án hétfőn 9 órakor tartják a plebániái templomban.

A bőripari munkások szombaton, okt. 25-én rendezett estélye, — melyen Molnar Ferenc kedvesen bohókás „A baba“ c. vígjátékát adták elő — kevés közönség jelenlétében folyt le. Ezen kevésbé csodálkozunk, ha tekintetbe vesszük, hogy ugyanazon a napon több menyegző, keresztelő is volt. De a legfontosabb és a legrealisabb távolmaradási ok talán az adónak nagy vehemenciával folytatott behajtása, ami bizony sokaknak lehűtötte a kedvét. Ilyen körülmények közt nem csoda, ha a munkásbarátok ez estélytől távol tartották magukat. Ilyen helyre hangulat is kell; de azt elvitte az adó! Azonban az anyagi sikertelenség ne csüggesse el a rendezőseket: a munkások nevelése, az önképzés dicsérendő dolog és talán nincs is senki, aki rokonszenvvel ne kísérelné a tanulni, művelődni akaró munkásokot ezen törekvésért. Azonban tudósításunkból egy észrevételt még sem hagyhatunk ki: az ilyen estélyek kissé gyakori rendezésére vonatkozott — másoktól is hallottunk ehhez hasonló megjegyzéseket. No és még egyet: aki nem érezhet magában a szerep betanulásán tulmenő szinpadai ügyességet, mondjuk, fellépésre termettséget is, az óvakodjék szinpadra lépni, mert az ilyen az elhelyezkedés folytonos keresésével, járatlanságával az érdemesebb műkedvelők sikerét is csorbítja. Számolni kell azzal, hogy városunk közönsége ezen a téren is fejlett izlésű. Különben a darab, — mely a félreértések egész seregével bonyolódik — sok derűtséget keltett. A főszerepekben jól állották meg helyüket: Balázs Sándor és Simó Antal; ez utóbbi különösen jól alakította a lánya jövőjeért aggódó könyvemű, „schneidig“ huszárörnyagot. Metz Irma és Szabó Berta szintén jól oldották meg feladatukat: egyik a gyalogos őrnagy felesége, másik a huszárörnyag feltett leánya szerepében. Kedvesek voltak és ügyes fellépéssel nyertek tetszést: Bokor Ilona, a szobalány és Kézsmárky Emmi, öz. Jirczkiné szerepében. Jó volt még Kovács István és Simó György, előbbi az őserzetes szerelmes szerepében, utóbbi a ház-mestert kreálva. Apróbb szerepekben elég jók voltak: Lőrincz András, Buksa Mózes, Máté Eszter, Tóth Gábor, Gábor Lajos és Vitéz Mihály. Előadás után a késő éjjeli órákig tartott a tánc. — A rendezőség ezuton mond hálás köszönetet mindazon munkásbarátoknak, kik az estély sikerét előmozdították, valamint Fischer bácinak is, ki a fáradságot nem kimélve, a szerepek betanításával nehéz munkát végzett.

Gondolja meg, mielőtt sonkát, szalámit, szardíniát, gyümölcs- és hús-konzerveket, finom deszertet, főző, töltött és kaphalia meg nagy választékban

Ka valaki szükség esetén övéinek

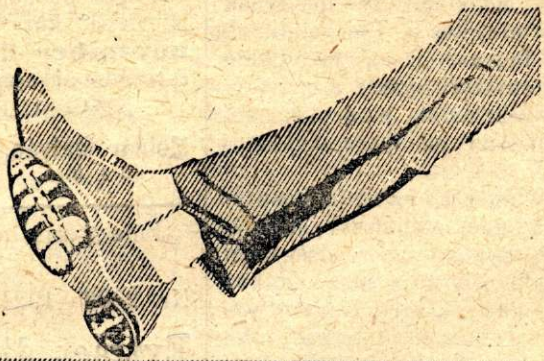
disztemetkezést

szándékszik rendezni, olcsó áron, ugy disztemetkezési intézetünket bátrak vagyunk szíves figyelmébe ajánlani. Mindenféle temelést: a legegyszerűbbtől a legdiszesebbig, a legelőnyösebb árak mellett eszközölünk.

Odorheiu, Piata Regina Maria 1.

Kiváló tisztelettel: **BARCSAY & ESZTEGÁR** disztemetkezési intézete.

PALMA-

kaucsuk sarok és talp

ruganyossá és zajtalanná teszi járását, kiméli lábát és cipőjét. Tartósabb a bőrnél!!!

A n. é. hölgyközönség szíves tudomására hozom, hogy kalapok alakítását, ugyszintén új kalapok készítését legújabb divat szerint vállalom. Modellek megtekinthetők.

Kiváló tisztelettel:

Keszler Albert

Odorheiu Str. Axente Sever Rózsa-utca) 10. sz.

ÉRTESÍTÉS.

A nagyérdemű hölgyközönség szíves tudomására hozom, hogy Koucz Ármán gyógyszerész ur házában (Piata Regina Maria—Batthiány-téren)

KALAPÜZLETET NYITOTTAM.

Elválllok kalapalkitást, diszítést, jutányos áron, lámpa-ernyők készítését, legújabb minták szerint. — Eső- és napernyők bevonását és javítását legolcsóbb árak mellett.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kéri

Gyórfy Dezsőné.
Kalap-alkítás 70 Leu.

Haszonbérbe adók: Fénykép-irda: üveg fedéllel és oldallal, mellék-helyiségekkel. Alkalmos női és férfidivat szalonnak és festőknek, ipari műhelynek, kereskedésnek. — Egy nagy és 3 egymásba nyíló nagyobb és egy kisebb pince. — Egy igen nagy, három egymásba nyíló, 2 kisebb padlás, kifalazott, munkateremnek is jók.

Kerések: irodai munkákban jártas, szerény igényű férfit, vagy nőt. Esetleg reggeli, ebéd és vacsorával. Irodai szolgálónak, írni-olvasni tudó szolgálat, ellátással.

Eladók: egészében egy csűr téglából, keretbe rakva, cserépfedéllel, nagy szénatartó udorral, cséplő csűrrel Dejujtu—Décsfalván. Azonnal elvihető.

Décsfalván: 250 m.-mázsányi sarju kitűnő réti.

Erdők. tűzifának, 17 holdas, 1 hold 1500 □ öl stb. nagyságúak.

74 féle eladandók stb. ekről hírdetéséből kérjen és én azonnal küldök. Közvetítők díjaztatnak.

Koncz Ármán gyógyszerész.

Szíves tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy az őszi időnyre rendelkezésére állok az alább felsorolt cikkekkel, a mai viszonyokhoz képest, jutányos árak mellett.

Zsolnai, losonci és buhusi posztók, női ruha-szövetek, barchettek, szöttek, chifonok, gyoicsok, delainek, kartonok, Anton Kilnger-féle harisnyák, különböző minőségben, gyermekzoknik, női harisnyák, nagy posztó- és hársz-kendők, fejkendők, butorszövetek, ágygarnitúrák, paplanok, mindennemű rövidárak.

Szíves pártfogást kér

tisztelettel:

JAKAB GYULA

Odorheiu, Bul. Reg. Ferdinand No. 7.

MOST JUT AZ ESZEMBE,

hogy a legkényesebb ízlést is kielégítő, mindenféle

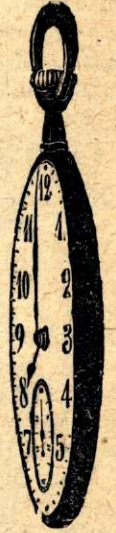
arany- és ezüst ékszerek, alpaca disztárgyak, zseb-, fali- és ébresztő-órák, jegy-gyűrűk, szemüvegek

Iszakovits Bernát

órás, ékszerész és látszerész nagyvárosi stílusban
ujonnan berendezett dús raktárában
Odorheiu, Bul. Reg. Ferdinand (v. Kossuth-utca) 20 szám alatt

a legelőnyösebb árban, előzékeny és pontos kiszolgálás mellett kaphatók.

Elvállal minden e szakmához tartozó javításokat. Aranyat és ezüstöt a legmagasabb áron vásárol.

Eladó 10 drb. teljesen új, országos méretű hármastárgy, jutányos áron. Cím a kiadóhivatalban.

Egy jó családból való fia tanulóknak felvétetik. Képiró Lajos fodrász, Odorheiu.

Tudomására adom a női divat- és masamód-szalonnak, hogy előnyomatást és legújabb divatu géphimzéket, u. m. perzsa-, hullám-, lánc-ültést, zsinórozást elválllok.

Melzer Mici

Sigh'şoara-Segesvár Kismalom u. 3. sz.

Orbán, Nagy és Tamás

kész cipőraktára ODORHEIU—SZ. UDVARHELY.

Értesítjük nagyérdemű vevőközönségünket, hogy állandó raktárt tartunk saját készítésű férfi-, női- és gyermekcipőinkből.

Elvállalunk minden e szakmába vágó megrendeléseket, a legújabb divat szerint, kiváló csinnal, a legjobb anyagból, pontos elkészítés mellett.

Elvünk a vevőközönség teljes kielégítése, igyekezetünk, hogy 35 éven keresztül szerzett üzleti tapasztalatainkat a vevőközönség előnyére használjuk fel és a legkényesebb igényeket is kielégítsük. Javítások pontos elkészítése.

Figyelem! Figyelem!

Megérkeztek

**= őszi és téli =
ujdonságaim.**

Női- és férfi divat-szövetek, velourok, bieberettek, bársonyok, flanellek, kötött-szövött árak és sok más cikk, ami a legolcsóbb napi áron kerül eladásra.

Tisztelettel: **SZENKOVITS J. utóda.**

Figyelem!

Van szerencsénk a városi és vidéki közönség becses figyelmét felhívni, hogy üzletünkben raktáron tartunk saját készítésű női-, férfi- és gyermek-cipőket, a legjobb és legszebb kivitelben. Tehát ne mulassza el, saját érdekeben, mielőtt cipőt vásárolna, raktárunkat megtekinteni.

Tisztelettel: **DOBRAI és FERENCZ.**

Hirsch Rudolf

divatüzletébe megérkeztek az őszi és téli női és férfi felöltő- és öltönyszövetek és nagyon olcsó árban árusítatnak

Hírjártó közlöny. Béta. — Szombaton, 10. november 10. 8-án este 8 órakor: A kiadóhivatalban. és izgalmas jelenetekkel legyen megírva és lejátszva. Az elemből vett társadalmi dráma, 6 felv. amelyik egy lebilincselő témával